

O B S A H.

ÚVOD

§ 1—17	1—27
1. NÁZVY: československý, český, slovenský, Čechoslovák	1.
2. ROZSAH: dnešní souvislé území čsl. jazyka, Němci . . . , změny v rozsahu, vystěhovalci a kolonisté 2—4.	4.
3. PRAMENY: psl., bohemismy, bohemika, glossy, souvislé památky 5.	5.
4. POSTAVENÍ ČSL. JAZYKA V RODINĚ SLOVANS. JAZYKŮ 6; slovenština, její původ, cizí prvky v ní, zejména jugoslavismy, poměr k češtině 7—10, východ. slovenština 11; laština 12.	6.
5. DĚLENÍ ČSL. JAZYKA, a) časové: doba předhistorická a historická, stará čeština 13, b) dialektické 14—15; spisovná čeština 16, slovenština 17.	14.

HLÁSKOSLOVÍ

§ 18—273	29—277
--------------------	--------

VSTUP § 18—22: hláska, hláskové změny a hláskosloví 18—20; pravopis a transkripcie 21—22.

I. VOKALISMUS § 23—105	39—116
----------------------------------	--------

A. PRASLOVANS. SAMOHLÁSKY A JEJICH PČSL. STŘÍDNICE § 23—49:

psl. samohlásky obecně 23;

psl. *a o u y i* 24;

psl. krátké *e* 25, z *'o* 26—27;

psl. *ě* (*č, ja*) 28—29;

psl. *ę* 30—31;

psl. *ü* *ɔ*: jerové pravidlo 32; jeho pozdější porušování 33; předložky a předpony *jvz, vzz, ot, roz, bez, ob* 34; jiné jerové střídnice než *e* 35—38; povaha jerových *e*, vliv přízvuku na jerové pravidlo, chronologie 39;

psl. *r l* 40;

psl. *tort, tolt, tert, telt* a *ort-, olt-, elt-* 41—43;

stahování: *a ja > á, ii > i . . .* 44—46; *oje, ojø* 47; chronologie 48;

stupňování samohlásek 49.

B. PČSL. SAMOHLÁSKY A JEJICH VÝVOJ V DOBĚ HISTORICKÉ § 50—105	70—116
Obecný výklad 50 ; pčsl. <i>a</i> 51 , <i>'a>é, e</i> 52—56 , <i>'a(a)>a, e</i> 57 , <i>aj>ej</i> 58 , <i>ā (a?)>o</i> 59 , <i>ia (ja)>ej</i> 60 ; pčsl. <i>ā</i> 61—65 ; pčsl. <i>o</i> 66 , <i>ó>ú, û a yo>u</i> 67—68 , <i>o>u</i> 69 , <i>o>e, é</i> 70 ; pčsl. <i>u</i> 71 , <i>'u>i</i> 72—73 , <i>u, 'ú>au, ou (ö, ú)</i> 74 , <i>u, 'u>o</i> 75 ; pčsl. <i>y</i> 76 , <i>ý>ej (é, i)</i> 77 , <i>y>e</i> 78 , <i>y, ý>i, i</i> 79 ; pčsl. <i>i</i> 80 , <i>i>ej</i> 81 , <i>i>e</i> 82 , <i>i, y>a</i> a úplný zánik <i>v, i</i> 83 ; pčsl. <i>e</i> 84 , <i>é, 'é>i</i> 85 , <i>'e>ie (>i)</i> 86 , <i>e(e)>i</i> 87 , <i>'e(e)>a (ä)</i> 88 , <i>'e>o</i> 89 ; pčsl. <i>ě</i> 90—91 , <i>ě>e, ie>é</i> 92—95 , <i>ie>i (ě>i?)</i> 96 , <i>ě, ie>a?</i> 97 ; pčsl. díftongy <i>ej oj aj, ey ou ay</i> 98—100 ; pčsl. <i>r l</i> 101—103 , nové <i>r l</i> 104 ; <i>m n ñ, z, ř, § §</i> atp. 105 .	
<i>II. KONSONANTISMUS</i> § 106—138	117—146
A. PSL. KONSONANTY A JEJICH PČSL. STRÍDNICE § 106—112:	
pčsl. <i>g k ch</i> a jejich palatální střídnice 106 ;	
pčsl. <i>d t n a</i> „ „ „ „ „ „ 107 ;	
pčsl. <i>z s a</i> „ „ „ „ „ „ 108 ;	
pčsl. <i>r l</i> 109 ;	
pčsl. <i>ž (j)</i> 110 ;	
pčsl. <i>b p m v, f</i> 111 ;	
pčsl. <i>č c, č č, š ě</i> , <i>ň</i> 112 .	
B. PČSL. KONSONANTY A JEJICH HISTORICKÝ VÝVOJ § 113—138	121—146
obecný výklad 113 ;	
pčsl. <i>g</i> 114 , <i>g>y>h</i> 115 , <i>g</i> v novém jazyce 116 ;	
pčsl. <i>k</i> 117 ;	
pčsl. <i>ch</i> 118 ;	
<i>y h</i> 119 , jejich změny 120 ;	
pčsl. <i>d t n ň</i> (pozdější <i>d'ř</i>) 121 ;	
pčsl. <i>z s, ř ř</i> 122 ;	
pčsl. <i>r a</i> pozdější <i>ř</i> 123—124 ; fonetická povaha <i>ř</i> a jeho změny 125 ;	
pčsl. <i>l (ř)</i> 126—127 ;	
pčsl. <i>ž j</i> 128—129 ;	
pčsl. <i>b</i> 130 , <i>p</i> 131 , <i>m</i> 132 , <i>v(w)</i> 133 , jeho změny 134 , <i>f(φ)</i> 135 ;	
pčsl. <i>č c</i> 136 , <i>ž č</i> (<i>č>s, č>é, ž>ř</i>) 137 ;	
pčsl. <i>žž, šč, řř>z, žd, šč>s, řř</i> 138 .	
<i>III. HLÁSKY V PRODUU ŘEČI</i> § 139—273	147—277
Obecný výklad 139 .	
A. HLÁSKY PO PAUSE A PŘED PAUSOU: samohlásky po pause, před pausou, souhlásky po pause, před pausou 140 .	
B. SKUPENÍ DVOU NEBO VÍCE HLÁSEK § 141—198	151—209
Obecný výklad 141 .	

SKUPENÍ *V+V* § 142—145:

a) skupení od původu nediftongická v též slově nesloženém **142**, v slovech složených a na švu dvou slov **143**;

b) spojení od původu diftongická **144**.

SKUPENÍ *V+K*:

artikulační míšení regresivní, progresivní **145**.

SKUPENÍ *K+V*:

přechod čistý, rázový, míšení artikulace **146**;
úplné splynutí dvou artikulací: *ni>ň, vi>v, ji>i* **147**.

SKUPENÍ *K+K* § 148—159 . . . . . 159—176

Z měny v rekursi: boková explose zubnic, nosová explose zubnic a retnic, sykavková rekurse zubnic **148**;

zánik rekurse: *nn . . . >n, sz . . . >z* **149**; *ft, dd . . . , zz . . . ,*
de, tč . . . , es, čs . . . **150**.

Z měny v exkursi: *sr>str, sř>stř, zr>zdr, zř>zdr,*
rl>rdl, sl>cl, šn>čn **151**.

Z měny ve způsobu artikulace: 1. *zt>st . . . ,*
sč, zč>šč, šč zč>šč, ft>tt . . . ;

2. změny v přehradě: *kt>cht, km>chm . . . , pt>ft . . . , kd,*
gd>čd hd, tk>tch, chw>kw, chř>kř . . . , sch>sk, chc>kc,
sk>sch . . . **152**;

3. *dl, tl>ll, l* **153**;

4. změny v otevírání a zavírání nosní dutiny **154**: *mj>mň,*
nr>nđr, ns>nc . . . , zn>zdn, šn>štn . . . , bn>mn . . . , dn>n . . .

Z měny v místě artikulace **155**: *nk, ng>vk, ng,*
gn>gň, dň>gň, dř>gř, tl>kł, tň>kň, nb . . . >mb (mm, m),
mv>mv . . . , dm, sm>dn . . . , md>nd . . . , mk>vk, sk>šk,
žř>zř, zň>žň.

Oslabení artikulace a neartikulování: *mn,*
mň>n, ň, m; kd, gd>d, kt>t . . . ; bč>pš, kc>ks . . . , čt>št . . . ,
žb>žb, db **156**;

zánik ve skupení nejméně tří K: *stk>sk, stn>sn, skt>st . . .*
157;

zánik ve skupení dvou assibilát n. assibiláty s K jednoduchým:
čč>čč . . . , čr>tr, čř>tř, šč>št . . . **158**.

Epenthese samohlásek do souhláskových skupin
159: *čr>čer, sedm>-dum, čti>čisti . . . ;*
volné a těsné spojování souhláskových skupin.

HLASIVKOVÁ ASIMILACE (*d|—|>t, zt>st, kd>gd . . .*) **160—166** 176—183

PROTHETICKÉ A HIÁTOVÉ HLÁSKY § 167—178 . . . . . 183—193

obecný výklad **167**; —

stav pračsl. **168—169**; —

historický vývoj **170**; *v-* **171**, *j-* **172**, *h-* **173—174**, '(ráz) **175—176**, *l-* **177**; kolísání a cizí slova **178**.

PALATALISACE SOUHLÁSEK § 179—198	193—209
Obecný výklad 179.	
Stav pračsl. 180—182.	
První depalatalisace 183—184.	
Druhá depalatalisace a změna palatálních odstínů 185: <i>l ř 186, d t ň 187, n 188, ž ř 189, ž ř 190, ʒ c 191, ž ě 192, b p m ū ſ 193.</i>	
Třetí depalatalisace a nová palatalisace 194: <i>štč > štc . . . , ňc > nc . . . , nd̄.</i>	
Přechodné <i>j(i)</i> 195: ve skupení K+V (<i>dušja, žjaba, pjata . . . , vjidle . . .</i>) 196;	
ve skupení V+K (<i>ajž, chlapejc . . .</i>) 197.	
Splývání j s palatálním K (<i>děřti z děti, ſe z ſje . . .</i>) 198.	
C. HLÁSKOVÉ ZMĚNY PSYCHOLOGICKÉ § 199—207	209—221
Obecný výklad 199.	
Z m ě n y a n a l o g i c k é: změna jedné hlásky v druhou, hláska se odsouvá n. přisouvá n. mění místo, zvratná analogie, kontaminace 200;	
lidová etymologie 201;	
mylná dekompozice 202;	
Z m ě n y n e a n a l o g i c k é: odsouvání hlásek 203;	
změny nesouvisící s funkcí hlásky: metathesa, anticipace a opakování 204; dálkové změny 205: vzájemná metathesa, spodoba (stejnění), různění (dissimilace), dissimilační zánik.	
A f e k t i v n í j e v y h l á s k o v é: obecný výklad o afektivních slovech; afektivní prostředky hláskové 206.	
H l á s k o v é z m ě n y p r a v o p i s n é 207.	
D. ČLENĚNÍ HLÁSEK V PRODUU ŘEČI § 208—217	221—230
Obecný výklad 208.	
P a u s o v é a v ý d e c h o v é j e d n o t k y 209.	
S l a b i k y: obecný výklad 210; — sekundární geminace souhlásek (<i>masso . . .</i>) 211; — haploglie 212; —	
pobočné slabiky 213: typ <i>rty</i> 214, <i>krve</i> 215, <i>sedlka</i> 216, <i>vedl</i> , <i>bratr</i> , <i>sedm</i> 217.	
E. PŘÍZVUK § 218—232	231—246
Obecné výklady 218—219.	
PŘÍZVUK V DNEŠNÍM JAZYCE § 220—227:	
A. V ý d e c h o v ý p ř í z v u k 220; — přízvuk slov isolovaných 221; — přízvuk ve skupení slov: ztráta vedlejšího přízvuku, změny při důrazu 222; — příklonnost nebo enklise 223; — předklonnost nebo proklise 224.	
B. T ó n o v ý p ř í z v u k: intonace při důrazu, v otázce, při zvolání 225; — intonace před pausou 226; — intonace mimo předešlé případy 227.	

Z VÝVOJE PŘÍZVUKU § 228—232:

obecný výklad 228;

intonace 229;

stály přízvuk a jeho vznik 230—232.

F. KVANTITA § 233—273 . . . . . 246—277

Obecné výklady 233—234.

PSL. KRÁCENÍ (délek se starými intonacemi) § 235—239:

otevřených koncových délek 235;

přízvučných délek nejméně v 3. slabice od konce slova 236;

délek nejméně v 2. slabice před přízvukem, délek před vnitřní přízvučnou délkou, vnitřních přízvučných délek 237 a před přízvučnou slabikou koncovou 238;

vnitřní délky za přízvukem 239.

PČSL. KVANTITATIVNÍ JEVY 240:

délky před přízvukem 241; —

přízvučné délky se starými intonacemi 242; —

délky s novými intonacemi 243.

VÝVOJ PČSL. KVANTITY § 244—273 . . . . . 256—277

Z m ě n y a n a l o g i c k é:

obecný výklad 244; —

slova s původní přízvučnou raženou intonací v kořeni: zájmena *náš, vás* 245; substantiva typu *vrána* 246, *mráz*, *čas* 247, *stádo*, *žito* 248, infinitivy typu *dáti* 249; —

substantiva s přízvučnou taženou intonací, mask. typu *blud*, *žár*, neutra typu *maso* 250; —

substantiva s původním přízvukem na koncovkách: fem. typu *chvíla*, *ruka* 251, mask. typu *král* 252; —

genitiv plur. na -*o* 253; —

substantiva typu *jehně* 254; —

adjektiva jmenná a složená 255; —

imperativ 256.

K v a n t i t a v o k á l ú p ú v o d n ě k r á t k ý c h

§ 257—261 . . . . . 267—271

Výklady Černého . . . 257—259; výklad z intonace novovakutové 260—261.

Z m ě n y f o n e t i c k é § 262—273:

obecný výklad 262; —

a) krácení: dlouhého slabičného *r l* 263; středoslovens. *dá-vám >-vam* . . . 264, *já>ja*, *jé>je*, *jú>ju* (?) 265, *býoh>buoh* 266; krácení v proklisi 267; zkrácení všech délek 268; —

b) dloužení: začátečního V po jeru 269; všech V před j, před ň 270; dloužení vlivem přízvuku 271; délka vzniklá stažením a monoftongisací 272; délka emfatická a afektivní 273.

TVAROSLOVÍ

§ 274—390	279—423
<i>I. SKLOŇOVÁNÍ</i> § 274—344.	
ÚVOD § 274—280:	
ohýbání (flexe), kmeny, kořeny, koncovky, pády, číslo, rod 274 ;	
sklonění jmenné, zájmenné a složené 275 ;	
genitiv-akusativ, akus.-gen. 276 ;	
akus.-nomin., nomin.-akus. 277 ;	
nomin.-vokat., genit.-lok., lok.-genit. 278 ;	
částečný n. úplný zánik deklinaci 279 ; jeho příčiny 280 .	
I. DEKLINACE JMENNÁ § 281—328 . . . . . 291—353	
Obecné poznámky: dělení 281 ; vliv zájmenné a složené deklinace,	
kvantita koncovek, lok. pl. na <i>-och</i> , instr. sg. na <i>-omb</i> , <i>-emb</i> , <i>-zmb</i> ,	
<i>-bmb</i> 282 .	
A. DEKLINACE VOKÁLICKÁ § 283—320 . . . . . 293—346	
Rozdělení 283 .	
S k l o ř o v á n í s u b s t a n t i v § 284—311.	
Mužské kmeny na <i>-o</i> , <i>-jo</i> , <i>-yo</i> :	
vzory <i>bratr</i> , <i>oráč</i> : pčsl. tvary 284 ; vliv <i>u</i> -kmenů 285 ;	
jiné změny 286 ; lok. a instr. plur. 287 ; substantiva na <i>-jan-ino</i> ,	
<i>-teljo</i> a <i>-arjo</i> 288 ; kolisání mezi kmeny na <i>-o</i> a <i>-jo</i> 289 ; —	
vzor <i>rebrí</i> (staroč. <i>řebří</i>) 290 .	
Střední kmeny na <i>-o</i> , <i>-jo</i> , <i>-yo</i> :	
vzory <i>město</i> , <i>pole</i> 291 — 293 ; —	
vzor <i>znamenie</i> 294 — 295 .	
Ženské kmeny na <i>-ā</i> , <i>-jā</i> , <i>-yjā</i> :	
vzor <i>žena</i> 296 — 297 ; —	
vzor <i>duša</i> 298 — 299 ; substantiva typu <i>panoš</i> 300 ; kolisání mezi	
kmeny na <i>-ā</i> a <i>-jā</i> 301 ; —	
vzor <i>paní</i> 302 — 304 .	
Mužské <i>u</i> -kmeny:	
vzor <i>syn</i> 305 .	
Ženské <i>ū</i> -kmeny:	
vzor <i>svekry</i> 306 .	
Ženské a mužské <i>i</i> -kmeny:	
vzory <i>kost</i> , <i>gost</i> : pčsl. tvary 307 ; vývoj maskulin 308 , feminin 309 ; —	
číslovky 5—10, 11—19, 20, 30, 40, 50—90, 21 atd. 310 ; —	
číslovky 3, 4 311 .	
S k l o ř o v á n í a d j e k t i v § 312—320 . . . . . 333—346	
Obecné výklady, hlavně o ústupu a zániku jmenné deklinace 312 .	
Adjektiva s kmeny na <i>-ō</i> , <i>-ā</i> :	
vzor <i>bratrív</i> , <i>-a</i> , <i>-o</i> 313 ; —	
vzor <i>desater</i> , <i>-a</i> , <i>-o</i> 314 ; —	

vzor <i>nestl</i> , -a, -o	315	—		
vzor <i>chud</i> , -a, -o	316			
Adjektiva s kmenem na -jo, -jā:				
vzor <i>pěš</i> , <i>pěša</i> , <i>pěše</i>	317	—		
vzor <i>nesa</i> , <i>tešá</i> , <i>trpá</i> , <i>nes</i> , <i>nosiv</i>	318	—		
vzor <i>chuží</i> , <i>bogatějí</i>	319			
Adjektiva s kmenem na -yo- -yā:				
vzor <i>boží</i> , -žá, -žie	320			
B. DEKLINACE KONSONANTICKÁ § 321—328	346—353			
Obecné poznámky	321			
Vzor <i>kámen</i>	322	, <i>rámä</i> 323 , <i>nebo</i> 324 , <i>uši</i> 325 , <i>kurä</i> 326 , <i>máti</i> 327 ,		
<i>loket</i>	328 .			
2. DEKLINACE ZÁJMENNÁ § 329—341	353—369			
Obecné výklady o jejím vývoji	329 .			
Deklinace zájmenn bez rodých	330 .			
Deklinace zájmenn rodových § 331—341:				
vzor <i>ten</i> , <i>ta</i> , <i>to</i>	331 , <i>on</i> (<i>onen</i>), <i>sám</i> , <i>jeden</i> , <i>dva</i> , <i>oba</i> . . .	332 ;		
typ <i>kto</i> , č	333 ;			
typ <i>j</i> , <i>ja</i> , <i>je</i>	334 ; <i>s</i> (<i>sen</i>)	335 ;		
typ <i>veš</i> , <i>vša</i> , <i>vše</i>	336 :			
typ <i>nás</i> , <i>náša</i> , <i>náše</i>	337 :			
typ <i>mój</i>	338 ;			
typ <i>dvój</i>	339 ;			
typ <i>ký</i>	340 ;			
typ č	341.			
3. DEKLINACE SLOŽENÁ § 342—344	370—374			
Obecný výklad	342 .			
Vzor <i>dobrý</i> , -rá, -ré	343 .			
Vzor <i>pěší</i> , -šá, -šie	344 .			
II. ČASOVÁNÍ § 345—390	375—423			
ÚVOD § 345—354:				
Tvary, osoba, číslo, rod, způsob, čas . . .	345 .			
Kmeny a kořeny	346 .			
Přípony a koncovky	347—348 .			
Finitní tvary: imperativ	349 ; imperfektum	350 ; aorist	351 .	
Jmenné tvary: infinitiv, supinum	352 , participia a substantivum			
verbale	353 .			
Vývoj konjugace	354 .			
I. JEDNODUCHÉ TVARY SLOVESNÉ § 355—384	388—420			
A. SLOVESA THEMATICKÁ § 355—379.				
I. třída:				
1. vzor <i>nést</i>	355—357 ;			
2. vzor <i>pnu</i> , <i>pieti</i>	358 ;			

3. vzor *jeti, jedu* 359: *jeti-jedu* 360, *pláti-plovu* 361, *žiti, pléti* 362;

4. vzor *krýti, kryju* 363: *krýti* 364, *sieti* 365, *bíti* 366.

Přechod z třídy I. do II. 367.

II. třída:

1. vzor *minúti* 368,

2. vzor *tisknúti* 369.

III. třída:

vzor *uměti (slušati)* 370,

vzor *trpěti (ležati)* 371.

IV. třída:

vzor *prositi* 372.

V. třída:

vzor *bráti* 373,

vzor *tesati* 374,

vzor *kovati-kuju* 375,

vzor *láti* 376—377,

vzor *volati, sázati* 378.

VI. třída 379.

B. SLOVESA ATHEMATICKÁ § 380—384	417—420
dám 380, jmám 381, jém 382, viem 383, jsem (býti, budu) 384.	
2. OPSANÉ TVARY SLOVESNÉ § 385—390	421—423
Obecný výklad 385.	
Praeteritum 386, futurum 387, imperativ a indik. praes. 388, kondicionál 389, passivum 390.	
REJSTŘÍK	425
OPRAVY	446